

der skal være et vist Forhold, et vist rimeligt Forhold, som man kalder det, til Stede imellem Varens Værdi og Toldens Høide, og dette ser ganske plausibelt ud. For Jolt, der ikke have haft Leilighed til nærmere at tænke derover, synes det at ligge nær, og det er derfor ogsaa gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at det er et uimodsigelig rigtig Princip, men jeg nærer alligevel ingen Tvivl om, at det er et rigtig Princip; thi hvad det kommer an paa, er at fordele den Stat, som det er nødvendigt for Staten at optræde til Statskusholdningens Førelse, paa den rimeligste og mindst trykkende og byrdefulde Maade paa Befolkningen, men dette opnaas ikke ved at lade Tolden staa i et vist Forhold til Varens Værdi, og det kan ikke engang lade sig gjøre; ja man kan uden at komme ind paa en altfor stor Paradox sige, at man opnaar det stik Modsatte af, hvad man tilsigter. Naar en Vare staa i en høj Værdi, finder man den Told, der nu en Gang er lagt paa den, meget passende, selv om det absolut set er en meget høj Told. Falder saa Varen til $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af Værdien, saa bliver man indigneret, striger Gevalt og forlanger, at Tolden skal nedsettes, fordi den, som Udvalgsflertallet udtrykker sig, staa i et strigende Misforhold til Varens Værdi; men det forekommer mig ikke at være nogen fornuftig Betragtningssmaade. Man kan illustrere den ved at tage nogle Exempler ud af de Toldnedsættelser og Toldforhøielser, som Folkethinget har foreslaaet. Lad os for Exempel se paa Petroleum. Petroleum har tidligere kostet i Storhandelen 30 Dre pr. Pund, men efterhaanden er Prisen ved den stærke Produktion faldet til 5 Dre pr. Pund. Tolden er uforandret $4\frac{1}{6}$ Dre pr. Pund. Altsaa i det første Tilfælde har Petroleum fortoldet kostet 34 Dre Pundet, i sidste Tilfælde 9 Dre. Da Petroleum var saa dyr, at Befolkningen havde ondt ved at anskaffe den, da det var en trykkende Udgift, Kjøb af Petroleum medførte, fandt man det ganske naturligt, at Petroleum endnu yderligere fordyredes ved Told, idet man fandt, at Tolden stod i passende Forhold til Varens Værdi, men efter at Petroleum er bleven saa billig, at den faas saa at sige for Ingenting, medens endnu den gamle Told hviler paa den lavere Pris, striger man Gevalt og vil af med Tolden paa Basis af det store Misforhold, der er mellem Tolden og Værdien af Petroleum. Det forekommer mig ikke, at det praktisk set er et fornuftigt Toldprincip; theoretisk kan det se meget smukt ud, men i Praxis er det ikke fornuftigt. Det Samme kan siges om Sukker og Kaffe. Sukker har kostet 36 Dre og er senere faldet til

12 Dre, Kaffe er stegen fra 30 til 130 Dre; nu er den falden noget igjen, det gaar op og ned. Toldens Høide forekommer mig ikke at behøve at staa i absolut permanent Forhold til Varens Værdi, og jeg haaber, at Regjeringen, naar en Gang Toldlovsforslaget igjen optages til alvorlig Forhandling, ikke vil lade sig lede vild af saadanne Bygtemænd, som her optræde i Form af Theorier eller Doctriner om et bestemt Forhold mellem Toldens Høide og Varesnes Værdi. Det, som Folkethinget har foreslaaet, er i Almindelighed taget jo ikke nogen egentlig Værditold; thi hvad man forstaar ved en Værditold, er en Told, som til enhver Tid udgjør en bestemt Brøddel af Varesnes Værdi, saa at den fluktuerer op og ned, estersom Markedet gaar op og ned. Der er her i Forslaget gjort Forsøg paa at fastholde Principet Værditold, idet man har ment, at Tobak, i alt Fald visse Arter af Tobak, skulde betale en Værditold af 15 pCt. Jeg vilde nu meget beklage, om vi nogenstunde her i Landet vilde indføre Værditold paa større Brugsartikler. Det kan være nødvendigt at lægge Værditold paa Ting, der forekomme i mindre Kvantiteter, og som man ellers ikke kan optræde en passende Told af. Der er f. Ex. Vogne, som man jo ikke kan fortolde efter Vægt eller Maal. Værditold paa dem tror jeg derfor ikke kan gjøre stor Skade, saa meget mere som der ikke kan ventes nogen stor Indførsel af Vogne her i Landet, men ellers er Værditolden den mest demoraliserende Institution, som tænkes kan; den fører, som Figura viser fra andre Lande, til stor Toldsvig, til Mened og til andre Ulemper, og disse Ulemper ere ikke blevne mindre ved den Udvikling, Handelen er undergaaet i de senere Aar, idet nemlig det væsentligste Bevismiddel, som man har kunnet finde for at kontrollere Varesnes Værdi, er Fakturaen, den Regning, hvorefter Varesne betales; men naar saa Varesne sælges, som det ser meget hyppigt paa Levering paa længere Tid, f. Ex. 8-12 Maanedes, kan den vedkommende Vare have stiftet Pris mange Gange, være gaaet op og ned i den Tid, den leveres fra Udlandet, medens derimod Værdien efter Fakturaen bliver uforandret, fordi den er baseret paa en i Forveien sluttet Kontrakt. Hvad bliver altsaa Følgen, naar en Kjøbmand har kjøbt et stort Parti Tobak at levere paa 12 Maanedes, og Prisen stiger til det Dobbelte? Saa præsenterer han med stor Tilfredsstillelse sin Faktura til den lavere Pris og betaler Told derefter. Det kan Ingen sige Noget til, det er fuldstændig lovligt, Man-